

Cant. 19. tui regionem; sonet cingulum circa femora turgida, et proclamet iussa Amoris; o amica, prae comitate moris tui, relinque iram in me, ratione indigam; identidem flamma amoris urit animum meum; praebe mellifluam potionem nymphaeae oris tui.

7. Dic, o dulciloqua, pedisne tui nymphaeam, terrestrium lotorum dedecorationem, faciam illustrationem cordis mei, pulcerrimumque in scena voluptatis ornamentum? faciamne, ut stillet ea atque niteat rubicundo Alaktae fuco? o amica, prae comitate moris tui, relinque iram in me, ratione indigam; identidem flamma amoris urit animum meum; praebe mellifluam potionem nymphaeae oris tui.

8. Impone generosum surculum pedis, amore progenitos dolores frangentis, capiti meo tanquam ornamentum; quae saevit in me immanis flamma, ictibus Cupidinis irritata, ab ea excitatam febrim remove. O amica, prae comitate moris tui, relinque iram in me, ratione indigam; identidem flamma amoris urit animum meum; praebe mellifluam potionem nymphaeae oris tui.

9. Quo Murae hostis Râdham exhortatus est, sermo hic lepidus, blandiens, idoneus, facetus, voce vatis Jayadêvae, coniugis Padmâvatidos, recitatus, exultat, felicitate donans. O amica, prae comitate moris tui, relinque iram in me, ratione indigam; identidem flamma amoris urit animum meum; praebe mellifluam potionem nymphaeae oris tui.

10. Dispelle, o irata, suspicionem, siquidem mens haec semper occupatur a te, quae papillis, feminibusque turgens, nec locum praebet apud se alii. Praeter incorporeum deum nemo dignatur introitu in hoc cor meum; age, dona facultate, qua liceat mihi, papillas tuas laetas amplecti.

11. O lepida, afficere velis, rogo, me morsu dentium inexorabili, vinculis brachiorum circumplicantium, angore papillarum prementium; ipsa, o iracunda, para tibi hanc laetitiam, ut spiritus mei interimantur vulneribus sagittarum ab Amore carnifice iactarum.

12. O tu, quae vultus nitore lunam superas, supercilia tua tortuosa emicant tanquam ater serpens horrendus, quo iuvenes fascinantur; verum ad timorem inde ortum frangendum exstitit iuvenibus nobis remedium consummatum, nectar vini labiorum tuorum.

13. Silentium tuum irritum, o tenera, me dolet; quintum incine modulum, o puella, dulci alloquutione; dispelle aspectu tuo cruciatum; exue, o pulcerrima, nunc aversionem; noli me frustrare. Ipse ego, amasius tuus, tibi maximopere devotus, o amata, adii.